

sıgınsızbirdünya

Kadın Sıgınları ve Da(ya)nışma Merkezleri Kurultayı Bileşen Örgütleri Kamu Hastaneleri Kürtaj Uygulamaları Araştırma Raporu

Mor Çatı Kadın Sıgınağı Vakfı'nın 2014 Aralık ayında, İstanbul'daki kamu hastanelerinde kürtaj uygulamalarına ilişkin yaptığı araştırma sonucunda, 37 kamu hastanesinin sadece üçünde kürtaj yapıldığı ve diğer hastanelerde fiili bir yasaklama söz konusu olduğu ortaya çıkmıřtı¹. 2015 Temmuz ayında araştırma güncellenmiş ve İstanbul'daki kamu hastanelerinin birinde daha kürtaj yapılmadığı kürtaj yapılan hastane sayısının ikiye düştüğu saptanmıştır. İstanbul özelinde yapılmış olan bu çalışmanın sonuçları, Türkiye'nin farklı illerinde kadınların ücretsiz ve güvenli kürtaj haklarına erişimlerinde yaşadıkları zorlukları araştırma ihtiyacını ortaya çıkarmıştır. Bu amaçla Kadın Sıgınları ve Da(ya)nışma Merkezleri Kurultayı Bileşeni 12 kadın örgütü, buldukları illerdeki hastanelerde benzer bir araştırma yapmışlardır. Adıyaman Yaşam Derneği, Kadın Dayanışma Vakfı, Antalya Kadın Danışma Merkezi ve Dayanışma Derneği, Bursa Mor Salkım Kadın Dayanışma Derneği, Çanakkale Kadın El Emeğini Değerlendirme Derneği ve Kadın Danışma Merkezi, İzmir Kadın Dayanışma Derneği, Mersin Bağımsız Kadın Derneği, Bodrum Kadın Dayanışma Derneği, Fethiye Kadın Dayanışma ve Yaşam Derneği, Muş Kadın Derneği, Yaşamevi Kadın Dayanışma Derneği ve Van Kadın Derneği gönüllülerinin yaptığı araştırma sonuçları, kürtajın kamu hastanelerindeki fiili yasağını bir kez daha ortaya koymuştur.

1

Araştırma sonucunda elde edilen veriler şu şekildedir:

¹ <https://www.morcati.org.tr/tr/290-kurtaj-yapiyor-musunuz-hayir-yapmiyoruz>

İl	İlde Bulunan Kamu Hastanesi Sayısı	İsteğe Bağlı Kürtaj Yapan Hastane Sayısı	Gerekçeli Kürtaj Yapan Hastane Sayısı	Kürtaj Yapmayan Hastane Sayısı	Ulaşılamayan /Cevaplamayan Hastane Sayısı
Adıyaman	6	-	2	1	3
Ankara	30	3	10	12	5
Antalya	13	-	10	3	-
Bursa	14	-	2	9	3
Çanakkale	11	-	5	6	-
İstanbul	37	2	18	12	5
İzmir	22	4	3	15	-
Mersin	10	-	2	7	1
Muğla	9	-	5	3	1
Muş	7	-	2	5	-
Urfa	13	-	3	5	5
Van	12	-	3	4	5
Toplam	184	9	65	76	28

Kadın örgütleri gönüllüleri, kendi illerinde bulunan kamu hastanelerini telefonla arayarak hastanede kürtaj yapılıp yapılmadığını sormuştur. Görüşmeler santral memuru, poliklinik görevlisi, kadın doğum uzmanı, ebe gibi meslek elemanı ya da hastane çalışanlarıyla gerçekleştirilmiştir. 184 kamu hastanesinin 28'ine ulaşılammış ya da yanıt alınamamıştır. Görüşmelerde hastanede kürtaj yapılıp yapılmadığı, yapılıyorsa kaç haftaya kadar yapıldığı, yapılmıyorsa gerekçelerinin neler olduğu, şartlı yapılıyorsa bu şartların neler olduğu gibi sorular yöneltilmiştir. Verilen yanıtlar hem kürtaj hakkına erişimin ne kadar zor olduğunu göstermiş hem de fiili kürtaj yasağının nasıl meşrulaştığını ortaya koymuştur.

Araştırma sonucuna göre, görüşme yapılan 156 kamu hastanesinin sadece 9'unda yasaya uygun bir şekilde (10 haftaya kadar ve evli ve bekâr ayrımı yapılmaksızın) kürtaj yapılmaktadır. 65 hastanede “gerekçeli” kürtaj yapılırken 76 hastanede ise hiçbir koşulda kürtaj yapılmamaktadır. Araştırma aynı zamanda isteğe bağlı kürtajın sadece İstanbul, Ankara ve İzmir gibi büyükşehirlerde yapıldığını göstermektedir. Buna karşılık daha küçük illerdeki

kamu hastanelerinde, ücretsiz, sağlıklı ve güvenilir kürtaj hakkına erişimin mümkün olmadığı görülmektedir.

Bu araştırma sadece rakamlar bazında değil nitelik olarak da çeşitli şekillerde kürtaj hakkının ihlalini ortaya koymaktadır. Kürtajın yapılmamasında hastanenin fiziki şartlarından doktorların vicdan ve inisiyatifine kadar birçok etkenin gerekçe gösterildiği tespit edilmiştir. Kürtajın “yasak” olduğu için yapılmayacağını söyleyen görevliler de olmuştur. Sorular doğrultusunda hastanede kürtajın yapılmadığı bilgisini paylaşan hastaneler, kararı doktorun verdiği, hastanenin tam teşekküllü olmadığı, kürtajın yasak olduğu, uzman doktor olmadığı gibi çeşitli gerekçeleri öne sürmüşlerdir.

Ankara’da bulunan dört hastane tam teşekküllü olmadıkları ve/veya kadın doğum birimleri olmadığı gerekçesiyle kürtaj yapılamadığını belirtmişlerdir. Yine Ankara’da kürtaj yapılan üç hastaneden birinde, kürtaj olabilmek için 350-600 TL arasında değişen anestezi ücretinin ödenmesi gerektiği söylenmiştir. Kamu hastanesinde ücretsiz olarak yapılması gereken bu işlemin söz konusu hastanede ücretlendirildiği görülmüştür. Bu uygulama, ekonomik durumu iyi olmayan kadınlar için caydırıcı olabilmektedir. Adıyaman’da görüşme yapılan üç hastanenin birinde kadın hastalıkları ile ilgili bölüm olmadığı için kürtaj yapılmamaktadır. Muğla’daki bir hastane ise, donanım yetersizliği sebebiyle kürtaj yapılamayacağı bilgisini vermiştir. İzmir’deki bir hastanede ise eğitim ve araştırma hastanesi olduğu için kürtaj yapılmadığı öğrenilmiştir. Bursa’da üç hastanede kadın-doğumla ilgili bölümleri olmadığı, bir hastane de “*Fazla alet olmadığı için doktorun kürtaj yapmak istemediği*” gerekçesiyle kürtaj yapılmamaktadır. Bir başka hastanede de bilgi veremediklerini ve büyük hastanelere gidilmesi gerektiği söylenerek yeterli bir cevap verilmemiştir. Bununla birlikte İzmir’de iki hastanede kadın doğum biriminin sadece bir poliklinik olduğu, bir hastanede aile planlaması biriminin taşındığı, iki hastanede “büyük hastane” olmadıkları ve bir hastanede de kadın hastalıkları ile ilgili birimleri olmadığı gerekçeleri öne sürülerek kürtaj yapılmadığı söylenmiştir.

Antalya’da üç hastanede bir kadının kürtaj olabilmesi için doktorlarla konuşması gerektiğini, buna onların karar verdiğinin söylenmesi aslında kürtajın koşulunun doktor inisiyatifine bağlandığını göstermektedir. Antalya’ya benzer şekilde Bursa’daki bir hastanede de doktorun kürtaj yapmak istemediği söylenmiştir. Çanakkale’de bulunan iki hastanede hastanenin niteliksel özelliklerinin yetersiz olması nedeniyle; bir hastanede ise “doktorun dini inançları” gereği kürtaj yapılmadığı bilgisi verilmiştir. Muş’taki bir hastanede görüşülen hemşireden

edinilen bilgiye göre, hastanede kadın doğum uzmanı olmadığı için kürtaj yapılmamaktadır. Yine Muş'ta bulunan bir başka hastanede ise ebe, dokuz aydır kadın doğum uzmanının bulunmadığını, doktorların kürtaj yapmak istemediklerini söylemiş ve bu gerekçelerle kürtaj yapılmadığı bilgisini paylaşmıştır. Urfa'daki bir hastanede ise doktor olmadığı gerekçe gösterilerek kürtaj yapılmamaktadır. Van'daki iki hastanede doktorlar yapmak istemediği için, bir hastanede ise doktor olmadığı için kürtaj yapılmadığı öğrenilmiştir. İstanbul'da hiçbir şekilde kürtaj yapmadıklarını belirten 12 hastane, hastanenin teknik koşullarının yetersizliği, hastanede aile planlaması biriminin bulunmadığı, kadın hastalıkları birimi olduğu fakat kadın doğumun bulunmadığı gibi gerekçeler göstermiştir.

Hastanelerden alınan bilgiler, fiili yasağın çeşitli gerekçeler aracılığıyla nasıl oluştuğunu da göstermektedir. Kamu hastanelerinde kürtajın hiçbir şekilde yapılmamasının yanı sıra kürtaj hakkının sınırlandırıldığı durumlar söz konusudur. Yasal sınırlar dâhilinde istenmeyen gebeliğine son vermek isteyen kadınlar "isteğe bağlı" kürtaj haklarından yararlanamamaktadırlar. Yasada² belirtilen prosedürler (10 haftaya kadar olan gebelikler için evli ise eşin imzası, bekârsa nüfus cüzdanı örneği istenmesi) dışında başka şartlar öne sürülerek kürtaj hakkına ulaşım zorlaştırılarak sınırlandırılmaktadır. Bu sınırlama, fiili yasağın başka bir yüzü olarak kadınların önüne çıkmaktadır. Özellikle fetüs sağlığı üzerinden koyulan şartlar ve sınırlamalar kadınların kararını ve sağlığını göz ardı eden bir politikanın göstergesidir.

Ankara'da görüşme yapılan bir hastanede kürtajın sadece düşükler söz konusu olduğunda yapılabileceği söylenmiştir. Başka bir hastanede ise yine sadece tıbbi zorunluluklar sebebiyle yapılabileceği görüşme yapılan görevlinin "*Yani ben çocuğumu istemiyorum dersen alınmaz, ama anne sağlığını tehdit eden bir durum varsa, veya çocuk engelliyse, bir tehlike varsa her zaman yapılır*" şeklindeki sözleriyle anlaşılmıştır. Yine Ankara'da bulunan bir başka

---

² Türkiye'de 24/5/1983 tarihinde kabul edilen ve 27/5/1983 tarihli resmi gazetede yayınlanan 2827 numaralı Nüfus Planlaması Hakkında Kanun'un 5. Maddesi ile gebeliğin sona erdirilmesi, "Gebeliğin onuncu haftası doluncaya kadar annenin sağlığı açısından tıbbi sakınca olmadığı takdirde istek üzerine rahim tahliye edilir. Gebelik süresi, on haftadan fazla ise rahim ancak gebelik, annenin hayatını tehdit ettiği veya edeceği veya doğacak çocuk ile onu takip edecek nesiller için ağır maluliyete neden olacağı hallerde doğum ve kadın hastalıkları uzmanı ve ilgili daldan bir uzmanın objektif bulgulara dayanan gerekçeli raporları ile tahliye edilir. Derhal müdahale edilmediği takdirde hayatı veya hayati organlardan birisini tehdit eden acil hallerde durumu tespit eden yetkili hekim tarafından gerekli müdahale yapılarak rahim tahliye edilir. Ancak, hekim bu müdahaleyi yapmadan önce veya mümkün olmadığı hallerde müdahaleden itibaren en geç yirmi dört saat içinde müdahale yapılan kadının kimliği, yapılan müdahale ile müdahaleyi icap ettiren gerekçeleri illerde sağlık ve sosyal yardım müdürlüklerine, ilçelerde hükümet tabipliklerine bildirmeye zorunludur. Acil müdahale hallerinin nelerden ibaret olduğu ve yapılacak ihbarın şekil ve mahiyeti ile sterilizasyon ve rahim tahliyesini kabul edenlerden istenilecek izin belgesinin şekli ve doldurulma esasları, bunların yapılacağı yerler, bu yerlerde bulunması gereken sağlık ve diğer koşullar ve bu yerlerin denetimi ve gözetimi ile ilgili hususlar çıkarılacak tüzükte belirtilir. "şeklinde düzenlenmiştir.

hastanede açıklama yapan görevlinin sözlerinden, tıbbi zorunluluklar söz konusu olsa dahi kürtaj yaptırabilmenin uygulamada ne kadar zorlayıcı olduğu anlaşılmaktadır. Söz konusu görevli “Ölü bebekse önce Kadın Doğum’da ultrason çekiliyor. Sonra hastanenin radyoloji doktorları ultrason çekiyor ve kalp atışı olmadığına dair rapor veriyor. Tekrar Kadın Doğum’a geliniyor, burada doktorlar 3. ultrasonu çekiyor, ve ölü bebek alınıyor. Kalp atışı varsa hiçbir şekilde alınmıyor.” diyerek fetüsün ölü olmasının kürtaj yapılmasında bir gereklilik olduğunu vurgulamışlardır. Bursa’daki bir hastanede “Kadın daha öncesinde normal doğum yaptıysa kürtaj yapılıyor; sezaryenle doğum yaptıysa yapılmıyor” denilerek sezaryenle doğum yapan kadının rahmi kapalı olacağı gerekçesiyle doktorun bununla uğraşmadığı söylenmiştir.

Adıyaman’daki iki hastanede “bebeğin kalp atışları başlamamışsa” kürtaj yapılabileceği belirtilmiştir. Gebeliklerde 5. veya 6. haftalarda fetüsün kalp atışlarına rastlanabilir; ancak 10-12. haftalarda net bir şekilde dinlenebilmektedir³. Bu bilgilere göre kadın kürtaj olabilmek için gebeliğini çok erken bir haftada fark etmeli ve kürtaj olabilmek için hızlı hareket etmelidir. Antalya’da bulunan yedi kamu hastanesinin beşinde kadın doğum uzmanı ve ebelerle yapılan görüşmelerde kürtajın isteğe bağlı yapılmadığı ve ancak tıbbi müdahale gerektiğinde yapıldığı öğrenilmiştir. Antalya’daki bir başka hastanedeki görevli “kamu hastanelerinde kürtajın yasal olmadığı ve ancak anne sağlığını tehdit ediyorsa yapıldığı”nı söylemiştir. Çanakkale’deki üç hastanede kürtajın tıbbi zorunluluklar sebebiyle yapıldığı söylenmiştir. Bununla birlikte Çanakkale’deki bir hastanede bebeğin kalp atışı yoksa tıbbi zorunluluklar dahilinde kürtaj yapılabileceği bilgisi paylaşılmıştır. Bir başka hastanede ise doktorun etik anlayışı sebebiyle şartlı yapılabileceği söylenmiştir. İzmir’deki bir hastanede kürtaj olunabilmesi için eşle birlikte gelinmesi gerektiği ve sağlık durumuna bağlı olarak karar verildiği söylenmiştir.

Mersin’deki bir hastane ise birbirinden çok farklı gerekçelerle kürtajı şartlı olarak yaptıklarını belirtmiştir. Tıbbi zorunluluklarda, tecavüz sonucu gebeliklerde ve baba adayının kürtaj beyanında bulunması bu şartlar arasındadır. Muğla’da bulunan dört hastanede fetüsün kalp atımı olup olmadığına bakılmakta ve ancak tıbbi zorunluluklar söz konusuysa kürtaj yapılabilmektedir. Söz konusu hastanelerde yönetmelik ve/veya savcılık kararı olmadan kürtaj yapılamayacağı söylenerek kürtaj sadece adli bir işlem olarak görülmektedir. Muğla’daki bir başka hastanede ise görüşülen görevli, “Yasa değişti, sağlığı tehdit eden bir durum yoksa

³<http://jinekoloji.com/bebegin-kalp-atislari-ne-zaman-duyulur>

kürtaj yapamıyoruz” demiştir. Oysa söz konusu yasada herhangi bir değişiklik yapılmamıştır. Muş’taki bir hastanede kadın doğum biriminden sorumlu ebe ile yapılan görüşmede zorunlu haller dışında kürtajın yapılmadığı söylenmiştir. Sayılan zorunlu haller mahkeme kararı, bebeğin ölümü, anne sağlığının riske girmesi gibidir. Bir başka hastanede yine bir ebe ile yapılan görüşmede anne ya da bebeğin sağlığının tehlikeye girdiği zamanlar dışında doktorların kürtaj yapmak istemediği görülmüştür.

Urfa’daki bir hastanede isteğe bağlı değil bebekte bir sorun varsa, bir diğer hastanede bebek yaşamıyorsa kürtaj yapıldığı belirtilmiştir. Bir başka hastanede ise “*mecbur olunmadığı sürece*” kürtaj yapılmadığı bilgisine ulaşılmıştır. Bununla birlikte Urfa’daki bir başka hastanede kürtajın yapılması yönündeki şartların kadının muayenesinden sonra kararlaştırılacağı söylenmiş ve muayene olmak için hastaneye gelmesi bir gereklilik olarak belirtilmiştir. Van’daki iki hastanede ancak fetüsün canlı olmadığı anlaşılınca kürtaj yapılabilmektedir. Bir hastanede de isteğe bağlı kürtajın yapılmadığını ve doktorların tıbbi zorunluluklar doğrultusunda kürtaj yaptığı öğrenilmiştir. İstanbul’daki bir hastanede görüşülen görevli devlet hastanelerinde isteğe bağlı kürtaj yapılamayacağını söyleyerek kürtajın yapılabileceği zorunlu hali “*Kendi düşürmesine bağlı. Çocuk kalp sesi yoksa düşmesi beklenir*” şeklinde belirtmiştir. Bir diğer hastane ise “*Özellerde yapılıyor, burada yok (...), zorunlu durumlarda yapılıyor ama öyle özel olarak yapılmıyor*” demiştir. Bursa’da bulunan bir hastanede kadın-doğum acil servisiyle yapılan görüşmede sadece düşük riski olan gebeliklere müdahale edildiği söylenmiş ve özel hastaneye gidilmesi önerilmiştir.

Hastanelerdeki görevlilerle yapılan görüşmelerde çeşitli zorluklar da yaşanmıştır. Görüşülen kişilerin hakaret içeren sözleri, zorlayıcı tavırları, gerekli bilgiyi vermemeleri, yanlış bilgi vermeleri, gerekli yönlendirmeleri yapmamaları, başlarından savuşturmaları veya telefonda hiçbir şekilde bilgi verilmeyip muayene olmaya zorlamaları bu görüşmelerin yapılmasında engeller ve zorluklar yaratmıştır. Antalya’daki bir hastanede kadın doğum servisinden bir görevli ile yapılan görüşmede hastanede kürtajın yapılmadığı söylenmiş, kadının hastaneye gelip muayene olması gerektiği söylenmiştir. Bu uygulama kürtajın yapılıp yapılmamasıyla ilgili bir belirsizlik yaratmasının yanı sıra kadını muayene olmaya mecbur bırakarak sadece bilgi almak için dahi resmi kayıt yaptırmak zorunda bıraktırmaktadır. Bu durum gizlilik açısından tehlike oluşturma riski taşımaktadır. İzmir’deki bir hastanede de benzer bir durumla karşılaşmıştır. Telefonla bilgi verilmeyen “*isterseniz gelin yüz yüze görüşelim*” denilmiştir. İstanbul’da bir hastanenin kadın-doğum bölümü ile yapılan görüşmede görevli, konunun

“kadın-doğumla” ilgili bir mesele olduğu için telefonla bilgi veremeyeceğini belirtmiştir. Bursa’daki iki hastanede de kürtaj ile ilgili bilgi verilmemiş ve kadının muayeneye gelmesi gerektiği söylenmiştir.

Çanakkale’deki bir hastanede hemşire ile yapılan görüşmede kadının isteği ile kürtaj yapılmadığı, operatör doktorun da bulunmadığı söylenmiş ve telefon görüşmesinin sonlanması için sorular geçirilerek savuşturulmuştur. Bir başka hastanede de kürtaj “yasal olmadığı” için yapılmadığı söylenerek yanlış bilgi verilmiştir. İzmir’deki bir hastane görevlisi “*yasak, hiçbir şekilde yapılmıyor*” diyerek başka hastanelere gidilebileceğini belirtmiştir. Ancak söz konusu hastanede neden “yasak” olduğuna dair bir bilgi verilmediği gibi önerdiği hastanelerde herhangi bir yasaklama olup olmadığı bilgisi de verilmemiştir. Ankara’daki iki hastanede de kürtajın “yasak” olduğuna dair açıklamada bulunan görevlilere rastlanmıştır. Örneğin bir hastanede “*bekar kadınlara kürtaj yapılmıyor mu?*” sorusuna “*yok tabii yapılmıyor, zaten yasaklı olan bir şey şu anda*” cevabı verilmiştir. Bir diğer hastanede de kürtajın hiçbir şekilde yapılmamasına “*sonuçta Bakanlıktan gelen bir emir bu*” şeklindeki açıklama neden olarak gösterilmiştir. Bursa’da bir hastanenin santral görevlisi de hastanede kürtajın yasak olduğunu ve *kesinlikle yapılmadığını* söyleyerek kadının kimliğini alıp ismi verilen bir başka kadın doğum hastanesine gitmesi gerektiğini söylemiştir. İstanbul’da bir hastane görevlisi kürtajın “yasak” olduğunu belirttikten sonra yasak olmadığı söylendiğinde “*Yasak değil de burası yeterli bir hastane değil yoğun bakım servisi falan yok o yüzden yapılmıyor*” demiştir. Bir diğer hastanenin santral görevlisi de ilk olarak “*isteğe bağlı*” olup olmadığını sormuş, ardından, herhangi bir durumda, sadece kürtajın yapılıp yapılmadığı sorulduğunda ise “*Hayır, yasak*” demiştir. Kürtajın yasak olduğunu belirten bir diğer hastaneye yasağın nereden kaynakladığı sorulunca “*devletten*” yanıtı alınmıştır.

Mersin’deki bir hastanede kürtajla ilgili bilgi alınmak istenince telefon, kadın doğum servisinden bir kadın doğum uzmanına bağlamıştır. Ancak doktor *konuşmak istemediği* için bu hastanede kürtajın yapılıp yapılmadığı öğrenilememiştir. Muğla’daki bir hastanede ise bilgi almak istenirken görevliler hakaret etmiş ve “*bir daha bu nedenle burayı arama*” diyerek bilgi alınmasına izin vermemiş ve bilgi almak için bir yolu kapatmıştır. Ankara’daki bir hastanede kürtajın yapılıp yapılmadığı sorulduğunda “*yapılmıyor, yapılmıyor*” denilerek görüşme sonlandırılmıştır. İki hastanede de doktorların görüşmek istemediği söylenerek sorular cevapsız bırakılmıştır. Muş ilinde görüşme yapılan bir hastanede kürtajın yapılmadığı bilgisi alındıktan sonra hastanenin bu yönde alınmış bir kararı olup olmadığı sorulmuştur. Bunun üzerine görevli haberinin olmadığını, “*bildiğim kadarıyla özel hastanelerde parayla*

yapıyorlar kürtajı” demiştir. Bu durum hastanede bir fiili yasak olduğu bu yasağın varlığının bilindiği ama yasağın nasıl ve neden kaynaklandığının bilinmediği, fakat kendiliğinden uygulandığı görülmüştür. Bunun yanında kürtajın ücretsiz olması bir sağlık hizmeti olması gerekirken sadece özel hastanelerde yapıldığı bilgisinin paylaşılması ekonomik zorluk çeken kadınların kürtaj hizmetine erişemeyebileceğinin de bir göstergesidir. Muş’taki bir başka hastanede ise doktorların kürtaj yapmayı istemediği için bu hizmetin verilmediği anlaşıldığında doktorların bunu neden yapmak istemediği sorulmuştur. Açıklama yapan görevli, birkaç senedir söz konusu hastanede görev yaptığını, bu sürede zorunlu haller dışında kadının isteğine bağlı olarak kürtaj yapılmadığını, doktorların kadınların eşleri, yakınları sebebiyle *başlarına bela gelmemesi* için kürtaj yapmayı reddettiklerini belirtmiştir.

Ankara’daki bir hastanede de görüşülen görevli, kadının evli veya bekâr olması fark etmeksizin kürtaj yapılabilindiğini ancak son kararı yine doktorun verdiğini belirterek bu durumu, *“doktor muayene ediyor, kendisi bakıyor, izin verirse, eğer isterse yapılıyor, doktor istemezse yapılmıyor.”* şeklinde açıklamıştır. Yine Ankara’da bulunan bir başka hastanede ise kürtaj olunabilmesi için doktorların ultrason kontrolü yapması gerektiği ve kürtajla ilgili bilgilendirmenin telefonda yapılamayacağı söylenmiştir. Urfa’daki bir hastaneyle görüşme yapan kadın örgütü gönüllüsü bu görüşmede görevlilerin kendisine kötü davrandığını belirtmiştir.

Araştırma, kadınların ücretsiz, güvenli ve erişilebilir kürtaj haklarının engellendiğini ve yasada her hangi bir değişiklik yapılmamış olmasına rağmen hastanelerin keyfi olarak kürtaj yapmadıklarını, kürtaj kararının kadınlara bırakılmadığını, kadınlara görevliler tarafından yanlış ve eksik bilgi verildiğini göstermiştir. Dünya ve Türkiye’deki pek çok örnek göstermektedir ki kürtaj hakkının engellendiği ya da sınırlandırıldığı durumlarda, kadınlar geleneksel yöntemlerle (vajinaya cisim sokmak, yüksekten atlamak, ağır eşya kaldırmak gibi) kürtaj olmayı deneyerek ya da kötü koşullarda kürtaj yaptırarak hayatlarını riske atmakta ya da doğurmak zorunda kalmaktadırlar. Kadınların önündeki bu engellemeler, kendi bedenleri ve hayatları üzerinde söz sahibi olmalarına izin vermeyerek kadınlar üzerindeki erkek egemen baskıyı derinleştirmektedir.